

## Berat BIYIKLI

### HİSTERİ

eğer akşamı geceden ayıran  
ve sabahı ve öğleyi ve sair  
nedir bilseydin  
kulaklarına bir söz söylecektim  
bozgunu serecektim ayaklarına çiğne için  
diriliği getirecektin sen böylece başımıza  
gülüşün flamalara işlenecekti belki  
bir mutluluk imgesi olarak  
asrın çöktürdüğü avurtlarımıza işlecektin

fakat sustum  
duyuşumda sade sesin kaldı senin  
dillenmemiş bir rüya oldum  
tayların koynunda  
sesimi ancak serin taşlarda ölü yıkayanlar  
işitsin artık!  
solgun zambaklar gibi ağzım bir ağuya değmiş  
devrilen bir imparatorun şaşalı histerisi gibi yorgun  
sustum. ben ki kendimi hep konuşarak bildim.

ama elbet gülüşümü yontar bir gün sana gelirim  
büyüyen ağaç bir hüznüleş değil de nedir aşka.